

DOBRE MARNJE

GLASILO OBČINE MAJŠPERK

Domoznanski oddelek
35
DOBRE MARNJE
1997

352(497.4 Majšperk)

6005826,5

COBISS

MAREC 1997 - št. 5

KNJIZNICA IZVANA POTRCA PTUJ

Lahvala vsem mamam

Hvala ti, mama,
ker si mi podarila življenje,
hvala,
ker si mi v zibelko položila najlepše ime,
hvala,
ker si zame prestala hudo trpljenje,
hvala,
ker me neskončno ljubi tvoje srce.

Hvala ti, mama,
ker je meni tvoje srce dajalo samo ljubezen,
hvala,
ker si bolečo žalost vedno spremenila v igrivi smeh,
hvala,
ker si mi pomagala premagati vsako bolezen,
hvala,
ker si me čuvala, ko bil je dan in v mrzlih nočeh.

Hvala ti, mama,
ker si mi pokazala pravo življensko pot,
hvala,
ker v življenju nisi obupala nikdar,
hvala,
ker si me vodila proč od velikih življenskih zmot,
hvala,
ker ti si zame vse, ti si božji dar.

Boštjan Koražija

*Iskrene čestitke
za materinski dan*

*Vsem občankam in občanom
želimo
vesele Velikonočne praznike*

Proračun za leto 1997 usklajujemo, da pričnemo z novimi investicijami . . .

Najzahtevnejša naloga Občinskega sveta Občine Majšperk je uskladitev in sprejem letnega proračuna Občine Majšperk. V proračunu se za to leto določi poraba denarja za tekoče obveznosti in za investicije na celotnem območju občine.

Že pri sami pripravi predloga porabe sredstev za tekoče leto vedno analiziramo, kaj smo naredili v prejšnjem letu, s čim moramo nadaljevati in kaj predvidevamo novega.

Investicije v letu 1996 . . .

Največja občinska investicija leta 1996 je bila izgradnja otroškega vrta. Vsa gradbena dela je kvalitetno v roku opravilo podjetje Štajergrading iz Ormoža. Tudi oprema kuhinje je bila v roku končana, zato je svečanost otvoritve bila 4. novembra. V začetku novembra je bila tudi planirana vselitev otrok. Na žalost smo imeli manj sreče pri izvajalcu, ki je

prevzel izdelavo notranje opreme. Kljub dvakratnemu podaljšanju roka, saj je bil del opreme že nabavljen, smo morali prekiniti pogodbo, ker smo ugotovili, da bi se to lahko vleklo še več mesecev in na koncu ne bi imeli kvalitetne opreme. Med prijavljenimi smo izbrali novega izvajalca, to je Mizarstvo Ljutomer, ki je hitro in kvalitetno izdelalo zahtevano opremo.

Otroci so se preselili v nove prostore v začetku februarja s trimesečno zamudo. Hitro sem pozabil na vse zaplete, ko sem ob obisku doživel izredno veselje ne samo otrok, ampak tudi vzgojiteljic.

Čez 70 milijonov tolarjev je bilo porabljeno za ceste. Nadaljevali smo z asfaltiranjem pričtetih cest iz leta 1995 in tako je dobilo asfaltno prevleko 8 km cest in saniran je bil plaz v Mariji vasi. V novembru pa se je pričela izgradnja novih cestnih odsekov iz Poluc na Jelovice in

odsek Žale-Varvasela. Žal ugotavljam, da nisem mogel podpisati pogodb še za izvajanje del na cesti Grdina-Sitež in Marija vas-Dolena, saj ni bilo dovolj interesa s strani občanov teh območij, gradbenih odborov in obeh krajevnih skupnosti (Stoperce in Žetale) za sofinanciranje ustreznega deleža. Kljub temu, da smo o tem že pisali v 3 številki občinskega glasila Dobre marnje v mesecu oktobru 1996, kjer v zadnjem odstavku na drugi strani piše: "V pripravi so še pogodbe za cesti Grdina-Sitež in Marija vas-Dolena. Ti dve cesti bodo pričeli urejati takoj, ko bodo podpisane pogodbe o sofinanciranju s strani občanov", še do danes ni bilo kaj več storjenega.

Nekaj denarja je bilo vložena tudi v obnovo kulturnih spomenikov in v pripravo investicijske dokumentacije. Tako smo več kot 4 milijone porabili za dokumentacijo za izgradnjo nove šole v Žetalah, kjer so se med letom pojavljali novi in novi problemi. Novo dokumentacijo smo pričeli izdelovati za lokacijo, kjer je šolsko igrišče. V postopku se je ugotovilo, da ni šola niti prejšnja Občina Ptuj, nikdar uredila ali pridobila dokumentacije za asfaltirano šolsko igrišče v Žetalah. Zemljišče, vodeno kot travnik, je po zakonu prešlo na Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije. Več mesecev je trajal postopek, da smo to zemljišče ponovno dobili nazaj.

Tudi nakup sosednjega privatnega zemljišča je bil onemogočen, dokler niso bile opravljene nove meritve. Dodatne težave so pozročili novi zakoni. Dopolnitev zakona o gradnji objektov in določila zakona o varstvu okolja sta zahtevala dodatno projektiranje čistilne naprave. Zakon o kmetijskih zemljiščih je povzročil večmesečne težave pri pridobivanju privatnega zemljišča, vendar moram povedati, da se vse ostalo intenzivno pripravlja in zaključuje.

In kaj bomo gradili v letu 1997

Sigurno lahko rečem, da bomo nadaljevali z izgradnjo cest proti Jelovicam in proti Varvaselam, saj tu občani plačujejo po pogodbah. Saniral se bo plaz v Vodolah. Dela na naštetih investicijah so se že pričele že v marcu. Katere nove ceste bomo asfaltirali ali preplastili, pa bo v kratkem odločal občinski svet, ki bo tudi opredelil, kje bomo delali vodovode, za katere letos namenimo okrog 40 milijonov tolarjev. 35 milijonov pa je v prvem predlogu letošnjega proračuna namenimo za izgradnjo šole.

Povem naj še, da smo že izdelali idejne projekte za naša pokopališča (Majšperk, Ptujška Gora, Stoperce, Žetale), pred-

vsem gre za ureditve mrliških vežic. Te projekte smo že posredovali svetom krajevnih skupnosti, kot gradivo za diskusijo pred izdelavo dokončnih projektov. Ugotavljamo, da poleg tega, da v Žetalah ni mrliške vežice, moramo vse ostale popraviti in dograditi. Za začetek že v tem proračunu za to namenimo 7 milijonov.

Če pa hočemo tudi v naslednjih letih graditi moramo že letos pristopiti k raziskavam in pridobivanju dokumentacije, za kar namenimo naslednjih 7 milijonov tolarjev.

Sprejem proračuna že konec marca . . .

Čeprav še niso znane vse podrobnosti, pa ne moremo predolgo čakati s sprejemom proračuna Občine Majšperk, saj se nove investicije ne dajo izvajati, če ni sprejet občinski proračun. Največje vprašanje pa je, kako se bo Ministrstvo za šolstvo in šport odzvalo na našo zahtevo po čim hitrejši izgradnji v osnovnem šolstvu. Želim si tudi, da bi se svet Krajevne skupnosti Žetale hitro odločil, kako se bodo zagotovila tudi predvidena sredstva iz tega šolskega okoliša?

Pa tudi . . .

Večkrat kdo pokritizira delovanje občine in zelo vesel sem, če za to izvem. Vsake dobronamerne kritike, koristnih pripomb in dobrih nasvetov smo vedno veseli.

Presenečajo pa me neupravičeno kritiziranja, podtikanja in laži, ki jih posamezniki širijo med ljudmi, še bolj pa me preseneča, če so to ljudje, ki so zadolženi tudi za čim boljše delovanje občine (nekateri občinski svetniki, člani sveta KS, člani društev ali drugi posamezniki...). Ko to zvem, se vedno vprašam, kaj je ta posameznik prispeval, da bi bilo bolje, ali pa zna le kritizirati. Zanimivo, da se na povabilo k sodelovanju, ki je bilo objavljeno v zadnji številki Dobre marnje, "Moj kraj — lepši kraj", nihče od teh, ki imajo polna usta pripomb, ni odzval, pa čeprav smo pripravljeni koristne pisne predloge in tudi ponujeno pogodbeno delo dobro plačati.

In da ne pozabim . . .

Za lansko izvajanje investicij je bilo od občanov zbranih 19.131.000,00 tolarjev, za leto 1997 pa smo predvideli 28.880.000,00 tolarjev kot prispevek občanov za izgradnjo cest in vodovodov.

Za lanski prispevek se vam zahvaljujem in upam, da bomo tudi načrtovanega za leto 1997 uresničili in se tako veselili novih pridobitev za boljše življenje.

Župan Občine Majšperk

Ceste v občini Majšperk

Občina Majšperk ima najbolj razvejano cestno omrežje od vseh občin, ki so nastale na območju bivše občine Ptuj. Dolžina vseh cest v naši občini znaša 356 km, zato predstavljajo ceste razen vodovoda glavni problem Občine Majšperk. Regionalne ceste so v pristojnosti države. Še zmeraj imamo na območju naše občine 3,2 km regionalnih cest v makadamski izvedbi. Prizadevamo si, da se modernizacija odseka regionalne ceste R 346 Majšperk-Jurovci, ki se delno že modernizira, uvrsti v nacionalni program izgradnje cest v Republiki Sloveniji. Prav tako je potrebno opraviti večja sanacijska dela na nekaterih odsekih regionalnih cest. Navedene zahteve smo podali pismeno pristojnemu državnemu organu.

Lokalne in krajevne ceste so v upravljanju občine. Dolžina lokalnih cest znaša 60,8 km, krajevnih pa 268 km. Lokalnih cest v makadamski izvedbi je 15 km, krajevnih pa kar 251 km. Predlagali smo, da bi nekatere lokalne ceste prekategORIZIRALI v regionalne, ter nekatere krajevne v lokalne. Odgovor Ministrstva za promet in zveze je bil, da mora biti najprej sprejet novi zakon o cestah. Sredstva, ki jih lahko zagotovi proračun Občine

Majšperk, še zdaleč ne zadoščajo za pokritje osnovnih potreb. Zato poskušamo, tako pri modernizaciji, kot pri vzdrževanju cest, vključevati zainteresirane občane, da prispevajo svoja finančna sredstva po posebnih pogodbah. Treba je povedati, da nekatere akcije dobro potekajo. Res pa je, da marsikje občani zaradi redke naseljenosti in nizkih dohodkov ne morejo zagotoviti svojega deleža finančnih sredstev. Lanskoletne izkušnje pri vzdrževanju krajevnih cest v okviru akcije "tolar na tolar" so pozitivne in bi tako kazalo nadaljevati tudi v prihodnje.

Na območju Občine Majšperk so pogoste elementarne nesreče, ki naredijo veliko škode na cestah. Sanacija nastalih poškodb na cestah, posebej plazov, je izredno draga. Tako bi naj v letošnjem letu sanirali plaz na lokalni cesti Žetale-Majšperk v zaselku Vodole.

V okviru programa na področju cestne infrastrukture v letošnjem letu planiramo modernizacijo nekaterih odsekov lokalnih in krajevnih cest. Konkreten program del bo na predlog odbora za gospodarsko infrastrukturo sprejel Občinski svet Občine Majšperk. Predvsem pa moramo skrbeti za vzdrževanje, saj vsaka zima pusti na cestah določene posledice, nekaj pa k temu z neodgovornimi dejanji prispevajo uporabniki cest sami. V Občini Majšperk si bomo prizadevali, da vzdrževanje uredimo s pomočjo izvajanja javnih del, ob sodelovanju uporabnikov cest.

Na koncu želimo pozvati občane in druge uporabnike naših cest k skupnemu tvornemu sodelovanju, saj lahko na tak način dosežemo, da bo stanje naših cest takšno kot, si ga želimo.

Jože Krivec

OBVESTILO • OBVESTILO • OBVESTILO • OBVESTILO • OBVESTILO

Obveščamo uporabnike krajevnih cest v Občini Majšperk, da bo tudi letos potekala akcija gramoziranja oziroma vzdrževanje krajevnih cest na območju Občine Majšperk. Akcija se bo financirala s sredstvi proračuna Občine Majšperk, sredstvi uporabnikov krajevnih cest in fizičnega dela uporabnikov cest.

Zainteresirani uporabniki krajevnih cest se naj pred pričetkom akcije zglasijo na sedežu Občine Majšperk pri Jožetu Krivcu, zaradi uskladitve možnih finančnih sredstev.

Prednost pri sofinanciranju bodo imele tiste krajevne ceste, ki v letu 1996 niso bile zajete v akcijo vzdrževanja krajevnih cest.

Občina Majšperk letos sodeluje na igrah brez meja v Budimpešti

Občini Majšperk je poleg krajev Laško, Bovec, Šentjernej, Vuzenica, Ormož, Briše, Tržič ter Kranja uspelo pridobiti termin za sodelovanje na letošnjih Igrah brez meja. Sodelovanje je podprl tudi Občinski svet Občine Majšperk.

Tekmovanje ekip, s katerimi bodo tekmovali tudi tekmovalci iz Občine Majšperk, bo v Budimpešti od 24. do 28. julija 1997. Posnetek bo predvajan 22. avgusta 1997 ob 20.10 uri na prvem programu Televizije Slovenija. V primeru, da se naša ekipa uvrsti v finale bo prenos tekmovalja 29. avgusta 1997 ob istem času.

Po pravilih tekmovalja sestavlja ekipo pet moških in pet žensk, ki morajo biti starejši od 18 let. K sodelovanju smo

povabili športna društva ter krajevnih skupnosti.

Vabimo tudi vse, ki ste pripravljeni finančno podpreti udeležbo na Igrah brez meja 1997 oziroma se udeležiti tekmovalja kot gledalec, da se do konca maja prijavite na občinskem uradu Občine Majšperk.

Vsi, ki pa želite na Igrah brez meja tekmovali, pa se prijavite do konca marca na občinskem uradu Občine Majšperk, da lahko izberemo najboljše. Ker želimo evropskemu televizijskemu avditoriju dostojno predstaviti našo občino in naše kraje, pričakujemo, da se boste našemu vabilu odzvali v čim večjem številu.

Marjan Gorčenko

STOPERCE • ŽETALE • PTUJSKA GORA • MAJŠPERK

Prvo leto delovanja svetov krajevnih skupnosti

Leto dni mineva, odkar so bili po posameznih krajevnih skupnostih v Občini Majšperk izvoljeni novi sveti krajevnih skupnosti. Že ob imenovanju novih predstavnikov je bilo jasno, da krajevne skupnosti ne bodo pravne osebe. O njih in njihovih pristojnosti se bo odločalo na nivoju občine. Sedaj po letu dni se tu že prvi rezultati dobrih in slabih strani, ki jih je takšna odločitev prinesla. Da bi lahko realno ocenili, kakšno je razpoloženje krajanov po posameznih krajevnih skupnostih smo na pogovor povabili predsednike vseh štirih krajevnih skupnosti — Stoperc, Žetal, Ptujске Gore in Majšperka. Zastavili smo jim več ali manj ista vprašanja o sodelovanju KS z občino, odgovori pa . . .

ANTON GALUN —
predsednik Sveta KS Stoperce

“Lahko rečem, da smo krajan naše krajevne skupnosti nad tem, da KS ni več pravna oseba zelo razočarani. Menimo, da nam je neupravičeno vzet status KS, ki smo ga imeli 35 let. Drugače bi bilo, če bi nam kakšen zakon to omejeval, tako pa gre zgolj za omejevanje naših pravic in interesov v naši občini. Če se primerjamo s krajevnimi skupnostmi v sosednjih občinah, vidimo, da so kot pravne osebe veliko bolj uspešne pri urejanju mnogoterih zadev, mi pa moramo za sleherni tolar po “žegen” k županu. Za našo KS lahko zatrdim, da smo bili v bivši ptujski občini eno najbolj aktivnih območij. Čutiti je bilo veliko pripadnost kraju in splošno zadovoljstvo ljudi, saj smo lahko težave in potrebe kraja reševali mnogo hitreje, zato tudi uspešneje, pa še ceneje. Nezadovoljni smo tudi z razvojem našega kraja. Ob ustanovitvi občine (v katero smo bili nekako vsiljeni, čeprav smo referendumsko izglasovali željo po svoji občini) smo pričakovali, kolikor se le da, enakomeren razvoj vseh štirih KS, ki jih je Občina Majšperk zaobjela. Dejstva, oziroma dela, ki so se doslej izvajala, pričajo drugače. Prav tako smo pričakovali, da bodo ključne funkcije v občini bolj enakomerno porazdeljene, pa niso.

Sedaj je to čisto drugače. Da bi se vendarle kaj premaknilo na bolje, sem na občinskih sejah (seveda na pobudo krajanov, ki so pritiskali name) skozi vse leto zagovarjal in povdarjal prednosti krajevne skupnosti kot pravne osebe. Menim, da ima župan prevelike pristojnosti v odnosu do krajevne skupnosti — do tistih zadev, ki smo jih krajan doslej in lahko bi jih tudi v

prihodnje opravljali samostojno. Po drugi strani pa so njegove pristojnosti v odnosu do države premajhne.

Naš program, ki smo ga pripravili na svetu krajevne skupnosti — modernizacija lokalnih in krajevnih cest — ni bil realiziran v nobeni točki. Kot primer naj navedem samo modernizacijo odseka lokalne ceste Grdina — Sitež v dolžini enega kilometra. Glavna težava je po našem mnenju nastala zaradi tega, ker je bila celotna investicija za modernizacijo previsoko ovrednotena. Kljub temu, da je veliko del že narejenih — npr. propusti, odvodnjava — je investicija še vedno znašala okrog 13 milijonov tolarjev. Če bi bila naša krajevna skupnost pravna oseba, bi v tem primeru dobili izvajalca del že za 8,5 milijonov tolarjev. Po prioriteten vrstnem redu smo pripravili tudi program modernizacije odsekov krajevnih cest, pa o tem na občini ni bilo niti govora. Edina krajevna cesta, ki je pri nas asfaltirana, je dolga 200 metrov in vodi na pokopališče, ostale so vse makadamske. Na koncu bi povedal le še to, da se mi zdi delo sveta krajevne skupnosti zelo podobna nekemu “gradbenemu odborčku”. Smo samo posvetovalni organ, ki lahko razne stvari predlaga. Če so naši predlogi sprejeti, so, niso pa obvezujoči za občino. Zato bo letos naša glavna skrb, da na občinskem svetu dosežemo spremembo člena statuta, ki govori o krajevni skupnosti kot pravni osebi. Potem pa so tu še druge naše potrebe in problemi — od telefonije, vzdrževanja in modernizacije krajevnih in lokalnih cest, pokopališča, doma krajanov . . .”

VINCENC ŠIREC —
predsednik Sveta KS Žetale

Kar zadeva težave in probleme, ki nas krajane najbolj pestijo, so to še zmeraj ceste. Lani smo v programu del predvideli sanacijo večih odsekov cest, pa se je žal od vsega uresničilo bore malo. Dela so se začela le na lokalni cesti Žale — Varvasela v skupni dolžini dveh kilometrov. Prav tako, če ne še bolj, je bila in je še, obnove potrebna lokalna cesta Žetale — Kozminci. Večje udarne jame so sicer zakrpane, toda glede na gostoto prometa, ki po tej cesti teče, bo cesta kaj kmalu slabša, kot če bi bila gramozirana. Od predloženega programa lani se je pričela tudi sanacija plazu Marina vas — Pšetna graba, medtem ko so številne krajevne ceste, ki smo jih po prioriteten redu zapisali v program, ostale brez obnove in asfaltne prevleke.

Prav tako smo krajan naše KS pričakovali, da se bodo zadeve okrog gradnje nove šole v Žetalah realizirale v obsegu, kot so ga na občini obljubili — se pravi, da bo urejena vsa dokumentacija, pa tudi odkup še potrebne zemljišča. Vse leto se je govorilo, da prizadevanja oziroma dela potekajo pospešeno, obljubljena državna

STOPERCE • ŽETALE • PTUJSKA GORA • MAJŠPERK

sredstva pa so se nam zaradi neizpolnjenih pogojev vseeno izmuznili. Pričakujemo, da se bo gradnja šole letos le začela. V tem primeru bi se v Žetalah odločili tudi za samoprispevek, da bi dela stekla čim hitreje.

Podoben je tudi primer gradnje mrliške vežice v Žetalah. Narejen je sicer idejni projekt izgradnje, toda na mestu stare mrliške vežice, če jo lahko tako sploh imenujemo. Vsi, ki poznamo razmere na pokopališču, smo mnenja, da tam mrliška vežica ne more stati. Sicer pa je delo Sveta KS več ali manj podobno varovalki med krajani in občino. Če kaj ni dobro narejeno, smo krivi seveda svetniki. Res pa je, da smo ob ustanovitvi občine in Sveta KS pričakovali več pravic in vsaj nekaj možnosti odločanja o naših lokalnih zadevah. Zato bomo tudi mi podprli stoperške svetnike pri prizadevanju za spremembo statuta in s tem povrnitev krajevnim skupnostim statusne pravne osebe. Denar, ki nam pripada, bi nam občina morala dati.

Že dalj časa so v zraku govornice o odcepitvi KS Žetale iz Občine Majšperk: Kako daleč so prizadevanja za samostojno Občino Žetale oziroma Občino Žetale — Podlehnik?

Pri nas je bil izglasovan referendum za samostojno občino, ki pa na nivoju države ni bil sprejet, ker niso bili izpolnjeni vsi pogoji. Zato se je prejšnji Svet KS dogovoril s starim Svetom KS Podlehnik in skupaj smo vložili vlogo za samostojno občino Žetale-Podlehnik. Novi Svet KS Podlehnik pa se s tem ni strinjal in je vložil samostojno vlogo za občino Podlehnik brez Žetal. O Žetalah se tako zaenkrat še nič ne ve, ali bodo oziroma ali so sploh lahko samostojna občina. O tem se mora izreči Državni zbor, na odločitev katerega čakamo že od lanskega leta. V bistvu je prav vseeno kam spadamo. Gre za to, da bi se kraj razvijal, da bi bili deležni večje pozornosti in da bi končno tudi naši krajani zaživel človeka vredno življenje.

**MARJAN KOKOT —
predsednik Sveta KS Majšperk**

Minilo je dobro leto, odkar so bili formirani sveti KS v Občini Majšperk. Svet KS Majšperk se je v tem času sestel trikrat. Prva seja sveta je bila konstitutivna, na drugi seji sveta smo sestavili program najpomembnejših opravil, ki bi jih bilo potrebno realizirati v naši KS.

Pri programu smo se osredotočili na tiste stvari, ki so pomembne za našo KS, vendar niti ena točka iz našega programa ni prišla v občinski program.

Vsem občanom in bralcem časopisa »DOBRE MARNJE« sporočamo, da lahko oddajo članke za naslednjo številko časopisa na občinskem uradu Občine Majšperk do 15. 5. 1997. Sprejemamo pa tudi reklamne oglase.

Tretja seja je bila sklicana na pobudo g. župana Občine Majšperk. Na tej seji smo opravili pregled delovanja sveta KS in ocenili naše sodelovanje z občinskimi strukturami. Z ustanovitvijo občine Majšperk se je tudi spremenil status krajevnih skupnosti. Tako KS Majšperk ne razpolaga, razen nekaj avtobusnih postajališč in mrliške vežice, z ničemer. Vso opremo, ki je bila v lasti KS Majšperk, je prejšnji svet KS "podaril" Gasilskemu društvu Majšperk in (predvsem pisarniško opremo) Društvu uporabnikov kableske televizije. Svetu KS je občinski statut (ki ga je sprejel občinski svet) namenil vlogo svetovalnega telesa, torej naj bi svet KS predlagal občini oz. občinskemu svetu različne pobude ali dajal mnenja k posameznim stvarem. Možnosti odločanja o kakršnikoli stvari svet KS nima.

Specifičen položaj KS Majšperk (ker je sedež občine v Majšperku) postavlja delovanje sveta KS v dokaj čuden položaj. Vsi občani, ki bi želeli urejati kakšno stvar preko sveta KS, tako ali tako pridejo na občino in tam dosti lažje uredijo stvari, ker se lahko direktno obrnejo na odgovornega človeka, ki je pristojen za reševanje njihovih zadev. Tudi če bi s svojo težavo, pobudo ali zahtevo prišli na KS, jih lahko samo, glede na to, da nimamo nikakršnih pristojnosti, napotimo na sosednja vrata.

Moja osebna ocena je, da je Občina Majšperk s tem, ko ni pustila krajevnim skupnostim statusa pravnih oseb, storila korak nazaj v razvoju posameznih KS. Na ta način lahko občina uveljavlja občinski interes in ga prezentira navzven, medtem ko lokalni interesi ostajajo v ozadju. Menim, da bi KS lažje izvedle nekatere stvari lokalnega značaja, če bi imele status pravne osebe. Na ta način bi, ob nebistvenem povečanju števila zaposlenih v občinskih strukturah, razbremenili občino parcialnih zadev in bi se le-ta lahko posvečala bistvenim zadevam celotne občine. Kakšno je mnenje krajanov o pravnem položaju KS, bi težko rekel. Mislim, da so mnenja deljena. Seveda takšen položaj KS verjetno še najmanj težav povzroča ravno krajanom KS Majšperk, medtem ko je situacija v ostalih KS po mojem mnenju bistveno slabša, saj morajo ljudje vse stvari urejati na sedežu občine, kar je ob veliki oddaljenosti in slabih avtobusnih povezavah zelo težko.

Sodelovanje z občino ni ravno najbolj zgledno. Moj osebni občutek je, da so sveti KS za občino kot nek nasprotnik, za katerega bi bilo najbolje, da ga ne bi bilo. Vse do takrat, dokler občinske strukture ne bodo sprejele svetov KS kot partnerje in nekoga, ki se o nekaterih lokalnih stvareh enakopravno pogovarja in sodeluje z njimi, bo sodelovanje takšno, kot je sedaj. O tem sodelovanju je tekla beseda na zadnjem sestanku vseh svetov KS, ki je bil sklican na pobudo g. župana. Ko smo razpravljali o tem sodelovanju, smo izpostavili slabo obveščenost svetov KS o tem, kaj se razpravlja na občinskem svetu, saj ne dobivamo nobenih povratnih informacij. Ko smo izrazili željo, da bi prisostvovali na sejah občinskega sveta, je g. župan odvrnil, da ne vidi za to nikakršne potrebe, saj so v občinskem

STOPERCE • ŽETALE • PTUJSKA GORA • MAJŠPERK

svetu že tako zastopani predstavniki iz vseh KS, možnosti, da bi o kateri stvari odločali pa tako niso v naši pristojnosti. Tudi če se zgodi, da iz občine pošljejo kakšno zahtevo za mnenje ali kakšno drugo stvar, se to zgodi tako pozno, da sam kot predsednik sveta KS nimam možnosti, da bi nekaj izpeljal, kaj šele, da bi sklicali sejo sveta KS in bi skupno opravili določeno zadevo.

Kakorkoli že, trenutno stanje KS Majšperk ni slabo. Od vseh KS ima ravno KS Majšperk najbolj urejeno infrastrukturo, pa kljub temu še vedno ostajajo določeni problemi, od katerih bi omenil vsaj tri:

— izgradnja vodovoda v Spodnji Sveči (25.01.1997 so krajani ustanovili odbor za izgradnjo)

— asfaltiranje odseka Sestrže — Mostečno

— dokončanje gradbenih del na domu krajanov v Sestržah (že ustanovljen gradbeni odbor)

Razen moralne podpore pri uresničevanju zastavljenih nalog, ki so si jih zadali zgoraj omenjeni krajani, svet KS Majšperk žal ne more nuditi nič več. Od težav bi še omenil slabšanje socialnega položaja delavcev v naši KS, saj se v KS Majšperk večina ljudi preživlja z delom v gospodarstvu, kjer je nastala velika kriza.

Glede na to, da v lanskoletnem občinskem planu investicij ni bila uresničena nobena točka našega programa, bo naš program tudi v letošnjem letu ostal enak.

**CVETKO PEPELNIK —
predsednik Sveta KS Ptujška Gora**

Svet KS Ptujška Gora se je v lanskem letu sestal petkrat. Na sejah smo v glavnem razpravljali o problematiki izgradnje infrastrukturne na področju KS. Za program, ki smo ga lani predložili občinskemu svetu, lahko rečem, da je bil zelo slabo realiziran. Trdim, da je bilo občinskih razprav o naših predlogih v lanskem letu zares malo, še manj pa jih je bilo potem tudi izvedenih. Realizirana je bila modernizacija krajevne ceste Sevce-Ptujška Gora in sanacija mostu čez Dravinjo na Slapah. Slednjo so izvršili krajani sami, občina je prispevala za material, pa še nakup tega so delno sofinancirali krajani sami. Asfaltiran je bil tudi del lokalne ceste Ptujška Gora — Sestrže v skupni dolžini 1 km. Ta meji s KS Majšperk in je tako ne gre v celoti prištevati kot investicijo v naši KS. Iz občinskega proračuna so lani založili okoli 500.000 tolarjev za nakup kabla za kabelsko televizijo na trasi Sevce — Ptujška Gora. Konec leta pa smo s pomočjo občine uspeli še kupiti okna in vhodna vrata za srednjo etažo Doma krajanov na Ptujski Gori. Kar zadeva telefonijo, smo jo v naši KS uspeli zgraditi na celotnem območju razen v delu naselja Slape, Janški vrh, del Podlož in Doklec. Tudi to investicijo so financirali naročniki sami. Kljub nujnosti izgradnje vodovodnega omrežja v Podložah, Stogovcih, Slapah, Doklecah in na Janškem vrhu pa do realizacije našega predloga ni prišlo. Baje je bilo premalo denarja v občinski blagajni, tako da

nas ta dela (upamo vsaj) čakajo v letošnjem letu. Veliko je še perečih problemov, ki bi jih bilo potrebno odpraviti v naši KS, pa se zdi, kot da na naši občini nimajo za nas pravega posluha. Naj omenim poleg vodovoda še dokončanje doma krajanov, preplastitev ceste na Ptujski Gori (ta dela so povezana z izdelavo prostorskega plana), širitev in modernizacijo ceste Stogovci-Ptujška Gora, nakup zemljišča pri pokopališču za ureditev parkirišča, dokončanje asfaltne povezave med Doklecah in Ptujsko Goro itd.

O sodelovanju z občino bi lahko dejal, da ni preveč dobro, saj o veliko stvarih, ki se tam dogajajo, oziroma o katerih svetniki razpravljajo, nismo ali pa smo prepozno obveščeni. Zelo koristno bi bilo, da bi na KS dobivali zapisnike sej Občinskega sveta. Kar pa zadeva vse bolj polemično razpravo o spremembi statusa KS, da bi postala pravna oseba, smo pri nas takšnega mnenja:

1. če teče vse gladko in se izvajajo predlogi svetov KS, potem ni potrebe, da bi KS morale imeti status pravne osebe;

2. če pa stvari niso čiste in dobiš občutek, da zelo težko uresničuješ predloge, bi pa bilo zelo dobro, da bi KS bile pravne osebe.

Tako bi svet KS vsaj vedel, s koliko sredstvi razpolaga v tekočem letu. V sedanjem primeru nam s takšnimi podatki na občini ne postrežejo. Na svetu KS že razmišljamo, da bi pričeli z akcijo ter tako povrnili KS status pravne osebe. Pa še vsaj eno pripombo velja omeniti: Mislim, da je že čas, da bi občina postavila oznake vasi in drugo prometno signalizacijo, kot so prehodi za pešce (z utripajočo lučjo), omejitve hitrosti in nosilnosti mostov. Za to bi bilo potrebno zelo malo denarja, za kraj sam pa bi to veliko pomenilo. Na koncu naj povem le še to, da si želim, da bi imela občinska uprava pri urejanju naštetih problemov in težav v naši in tudi v ostalih treh KS poslej več posluha in bi bila pri izvajanju del tudi bolj uspešna.

Katarina Klep-Černejšek

KMETIJSTVO

Kljub finančnim težavam smo v občini Majšperk uspeli realizirati nekaj zastavljenih ciljev, ki smo si jih zadali v letu 1996.

Ker iz državnega proračuna ni namenjenih sredstev, v občini pa se v ta namen ne nateče dovolj, smo šele v jeseni objavili razpis za dodelitev sredstev za finančne intervencije za ohranjanje in razvoj kmetijstva v občini. Pri Novi kreditni banki Maribor, poslovna enota Ptuj, smo vezali sredstva in tako zagotovili 8.000.000,00 SIT, ki smo jih uporabili za financiranje v obliki kreditov. Prednost pri kreditiranju so imele vloge za programe: izboljšanje kmetijskih zemljišč, investicije v objekte in podobno.

Vse leto smo sredstva namenjali tudi za izobraževanje in za delovanje društev, ki jih je v Občini Majšperk kar precej in so dokaj aktivna.

Kmetijci si želimo, da bi država končno spoznala težave kmeta, še posebej tistega v Halozah, in zagotovila sredstva za ohranjanje in razvoj kmetijstva. Tako bo tudi občina lažje pomagala uresničevati želje in potrebe kmetov.

Marijan Jus

LEŠJE – ODPRTJE ZASEBNE VETERINARSKÉ AMBULANTE

**Prvi zasebni
živinozdravnik v Halozah**

Prvega marca letos je vrata odprla prva zasebna veterinarska ambulanta v Halozah. V Lešju 3 (v Savinskem) jo je po dobrih štirih letih truda odprl danes že samostojni veterinar mag. Stanko Hernja. Skupna površina poslovnih oziroma delovnih prostorov znaša okrog 100 kvadratnih metrov, kar zadošča zahtevam Pravilnika o minimalnih pogojih za opravljanje veterinarske službe z javnimi pooblastili.

Mag. Stanko Hernja je svojo veterinarsko prakso začel že pred več leti. Tako je bil med drugim 10 let vodja osemenjevanja domačih živali na Veterinarski postaji Ormož. Pred dobrim letom dni je opravil magistrirj s področja reprodukcije domačih živali. Na Obdravskem zavodu za veterinarstvo in živinorejo na Ptujju je kot veterinar delal le eno leto, nato pa se je odločil za samostojno pot. V tem času se je že prijavil na razpis za opravljanje javne službe, koncesijo naj bi, če bi teklo vse gladko, dobil konec marca. Zaenkrat delo veterinarja opravlja sam, s podelitvijo koncesije pa bi zaposlil še dodatne živinozdravnike. Lahko bi dejali, da sedaj njegov delovni dan traja nepretrgoma 24 ur. Dopoldne v času med 8.00 in 9.30 je dosegljiv na sedežu ambulante, kjer lahko stranke dobijo tudi kakršnekoli nasvete ali kupijo zdravila. Nato do 16.00 ure dela na terenu ali v ambulanti, potem pa je do 8.00 ure zjutraj v stalni pripravljenosti. To pomeni, da ga lahko ljudje brez zadrege pokličejo na pomoč tudi v nočnem času na telefon 793-031 ali na mobilni 0609-646-180.

Trenutno je v njegovi pristojnosti skrb za zdravstveno varstvo domačih živali v občini, kar med drugim zajema porode, carske reze, zdravljenje obolelih živali, zdravljenje plodnostnih motenj

Otvoritvene slovesnosti ob odprtju veterinarske ambulante v Majšperku oziroma v Lešju se je udeležil tudi župan občine (desno). Levo ob njem veterinar mag. Stanko Hernja.

pri govedu in svinjah... s podelitvijo koncesije pa bo lahko opravljal še osemenjevanje domačih živali, cepljenje psov, svinj, TVC govedi itd. Zlasti glede osemenjevanja je, kot zatrjuje mag. Hernja Stanko, trenutno največ zapletov in negotovanja tukajšnjih kmetov. Obdravski zavod tega opravila še ne dovoli novim samostojnim veterinarjem, kljub temu, da ga pa sami na domu, tukaj v Halozah, tudi nočejo opraviti. "Predvsem zaradi tega, približati strokovno pomoč tukajšnjim kmetovalcem, zagotoviti jim hitre in kvalitetne usluge, sem se odločil za samostojno veterinarsko prakso," je pogovor zaključil prvi samostojni živinozdravnik v Občini Majšperk mag. Stanko Hernja.

Katarina Klep-Černejšek

**Radioamaterjem
podelili priznanja**

Na priložnostnem družabnem srečanju članic in članov je Radioklub Ptujška Gora podelil 30 priznanj za vztrajno operatersko delo na UKV frekvencah. Večina prejemnikov je bila iz domačega radiokluba, nekaj pa tudi iz sosesčine.

Predsednik radiokluba Franc Kolar (S 51 KH) je ob podelitvi priznanj poudaril, da je visoko število dobitnikov dokaz pri-

S podelitve priznanj radiomaterjem

zadevnosti vseh članov radiokluba, predvsem pa posameznikov iz vodstva, ki vztrajajo pri uresničevanju klubskega delovnega programa.

Radioklub Ptujška Gora (S 59 DPG) so pred slabim desetletjem ustanovili radioamaterji iz širše okolice Ptujške Gore in Majšperka. Ob ustanovitvi so se zavezali, da bodo poleg širjenja tehnične kulture s področja telekomunikacij, posebej skrbeli za izobraževanje, dvig strokovnosti na področju radijskih zvez in radioamaterska tovariška druženja.

Prav radioamaterji s Ptujške Gore so pred leti prvi sporočili organom civilne zaščite, da nalivi sprožajo katastrofalne poplave in plazove v Halozah.

V preteklih letih se je ptujskogorski radioklub zelo posvečal izobraževanju. Licence za delo na UKV frekvencah si je na Ptujski Gori pridobila večina mlajših radioamaterjev iz severovzhodne Slovenije. Z radioamaterskim izpitom za UKV področje, pridobljenim na Ptujski Gori, se ponša mnogo pilotov motornih zmajev, koristnikov CB zvez, gasilcev in drugih.

Delovni program radiokluba je v zadnjih letih usmerjen bolj v operatersko delo, dvig strokovnosti, poskrbljeno pa je tudi za radioamaterska tovariška druženja. Ptujskogorski radioamaterji "poklepetamo" vsak četrtek zvečer s Haložani, Polanci, Prekmurci, Trboveljčani, Kozjanci — in to v neposredni (simplex) UKV zvezi. Lep radioamaterski uspeh, bi rekli poznavalci!

To pa še zdaleč ni vse. Med ptujskogorskimi radioamaterji so tudi taki, ki imajo na stotine radijskih zvez z radioamaterji iz vsega sveta, taki, ki med sabo kontaktirajo z računalniško tehnologijo (packed radio), pa tudi taki, ki za klic z enega na drugi haloški hrib ali v dolino ne uporabljajo telefona (ker ga pač ni), ampak kar po radioamaterski zvezi povedo, kar jih teži. Skratka: radioamaterizem je prijeten, lahko pa tudi koristen hobi — in lepo, da imamo v naši občini društvo, ki to omogoča.

Marjetka Eberl

Kulturni spomeniki – naše župnije se predstavljajo

Ptujska Gora – župnija, romarsko središče in gotski biser

Ptujska Gora s taborskim obzidjem, kakor jo je leta 1681 upodobil G.M. Vischer v svojem delu "Topographia Ducatus Styriae"

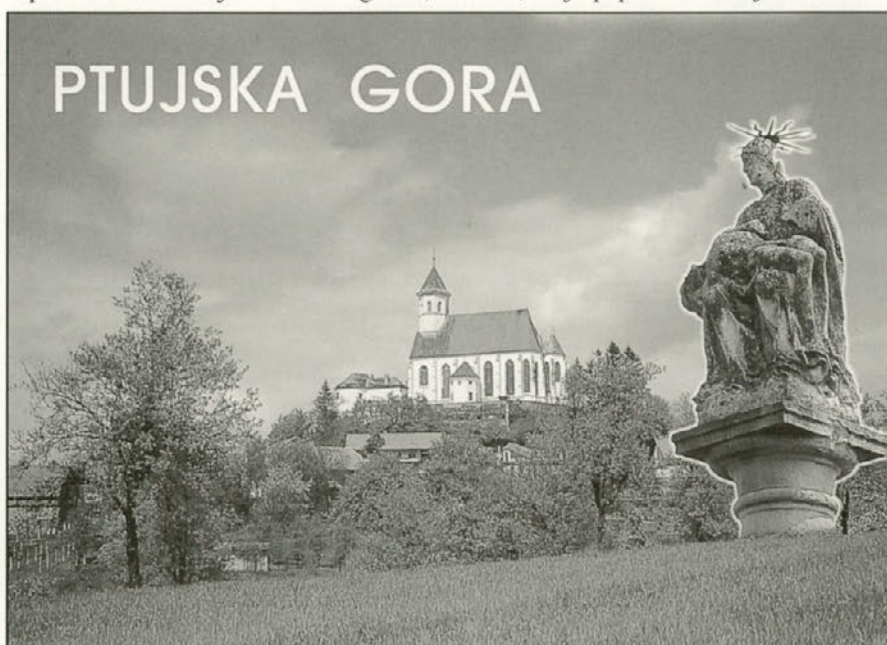
Preden se bo bralec sprehodil skozi pričujoče vrstice, bo pri sebi po tihem pomislil: "Je to pisanje potrebno?" Upravičen pomislek, ker jo res poznamo in ker smo ponosni nanjo. Včasih pa se rado zgodi, da prav tisto, kar je naše, premalo poznamo ali pa temu ne damo potrebne teže. Prepričan sem, da glede gorskega svetišča ni tako, pa naj nam ga kljub temu te vrstice še bolj približajo.

Umetnostni zgodovinar Zadnikar je zapisal: "Marijina cerkev na Ptujski Gori čepi na enem zadnjih haloških gričev,

preden se ta nemirni svet proti severu strmo in dokončno prevesi v ravnino Dravskega polja." Cerkev je na tem mestu prva in nima nobene starejše prednice. Kot povsem nova ustanova je dobila nemško ime Neustift, to je "nova tišina", ker je na novo nastala z določenim namenom kot nabožna ustanova, zelo verjetno iz zaobljube takratnih vodilnih štajerskih plemiških rodbin. Iz arhivalij štajerske plemiške rodbine Stubenbergov je mogoče razbrati, da je papež Bonifacij IX. v zad-

jem desetletju 14. stoletja dovolil Ulriku IV. Walseejskemu postaviti cerkev na Ptujski Gori. Ulrik je bil varuh še mladoletnega ptujkega gospoda Bernarda III., poglavitnega ustanovitelja gorske cerkve. Je torej izrazita plemiška ustanova, nastala na prelomu 14. in 15. stoletja iz pobožne zaobljube v neki veliki življenski stiski ali preizkušnji in je bila že sprva zasnovana ne le kot rodbinsko svetišče, marveč kot izrazita romarska cerkev. Premožni ustanovitelji — grofje so na Goro povabili najkvalitetnejše mojstre takratnega časa — Parlerjevo šolo, Parlerjeve gradbince in kamnoseke. Preden so prišli k nam, so po Evropi dokončali danes svetovno znane umetnine: sv. Vid v Pragi, sv. Štefan na Dunaju... Vzporedno z nastankom imenitne gotске arhitekture, zaradi katere umetnostni zgodovinarji gorsko cerkev imenujejo "biser gotike na Slovenskem", je nastajala tudi notranja oprema. K njej spada:

- Marijin relief — Prvotno je bil postavljen nad glavnim vhodom. V poznejšem obdobju (barok) so ga vgradili v novi — baročni oltar. Izklesan je iz ene same kamnite skale in je dragocen, ker se na njem srečamo z začetki portretiranja in ker je pod plaščem del naše takratne zgodovine (celjski grofje za časa Hermana II., ko je bilo Celje na višku svoje moči in slave)

Panoramski pogled na Marijino cerkev na Ptujski Gori

Kulturni spomeniki – naše župnije se predstavljajo

- Celjski baldahinski oltar, prvotno glavni oltar v cerkvi, danes je postavljen v apside desne ladje in pod njim tabernakelj.
- Sv. Jakob, opremljen z romarsko uniformo in je lociran na desnem srednjem stebri.
- Trije reliefi: Poklon treh kraljev, Marijina smrt in relief angelov z grbi.

Danes jih hranimo v obrambnem stolpu (služi kot zimska kapela). Sodijo skupaj, verjetno pa gre za dele nekega večjega oltarja, ki jih je bilo ob koncu 15. stoletja po Santoninovem pričevanju v cerkvi kar deset, do danes pa so se iz tistega časa ohranili samo trije.

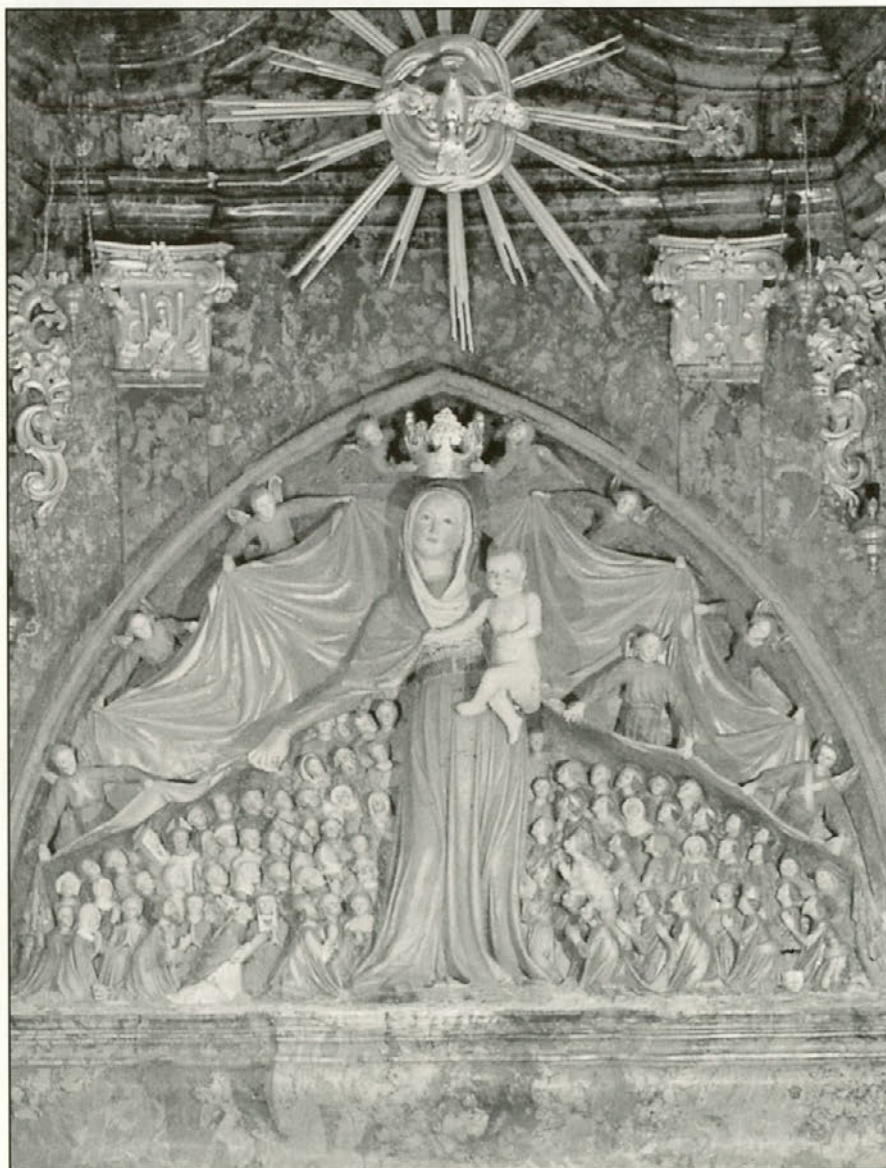
Zaradi vsega omenjenega (arhitektura in oprema) je Gora zares biser; zaradi prvotnega okolja, v katerem umetnine žive, pa najpričevalnejša galerija naše kiparske umetnosti iz časa zrele gotike na začetku 15. stoletja.

Leta 1471 so jo "obiskali" Turki in povzročili veliko škode: Po njihovem odhodu je bila spremenjena v tabor (obzidje z štirimi obrambnimi stolpi). Turki je pozneje niso več oblegali, ker je po legendi bila na Marijino priprošnje obvarovana, to je zavita v meglo, in so šli mimo. Od tod tudi ime Črna Gora.

Nobeno poznejših zgodovinskih obdobj ni šlo mimo nje in vsako jo je po svoje zaznamovalo. Vanjo je poseglo reformacijsko gibanje, protireformacijsko usmerjeni deželni knez pa jo je leta 1615 izročil v upravo jezuitom. Poldrugo stoletje so skrbeli zanjo in v tem obdobju se je umetnostnemu okusu novega časa — baroka — podredila predvsem cerkvena oprema.

Šele leta 1786 je Ptujška Gora postala samostojna župnija in danes živi tako, kakor živijo ostale slovenske župnije. Plemeniti vzgibi so spodbudili njen nastanek in jo ohranjajo skozi stoletja, človek pa se ob njej notranje bogati. Njena lepota priča o Lepoti! Vsem seveda, ki v srcu dobro mislijo.

Vedno ni bilo tako. Od 15. 08. 1951 do 15. 05. 1957 je bila cerkev zaprta, ker so jo doživljali kot človeku nevarno. Med množico na Veliki šmaren je zares završalo. Insceniran pretep je naredil svoje. Na koru so zabodli človeka (iz Trnovske vasi, umrl pred tremi leti) in tako našli razlog za zaprtje. Med tem časom je bila nedeljska maša na pokopališču, delavniške maše pa v župnišču. Neogotski oltar Žalostne Matere Božje, postavljen v apside desne ladje (kjer je danes Celjski baldahin) je bil takrat odstranjen, prav tako pa tudi vsi

Gotski relief Marije zaščitnice s svojim varovalnim plaščem, pod katerega je sprejela neboljlene, razžaljene in izgubljene otroke.

zaobljubni predmeti, katere so ljudje prinašali v znamenje zahvale Marije za uslišane prošnje: Res je, da niso imeli večje umetniške vrednosti, vseeno pa je s tem cerkev izgubila romarski videz. Marija je bila in ostaja božja mati in naša priprošnja, ki je posredovala in tudi danes uslišuje naše prošnje, ljudje pa ostajamo ljudje, zaznamovani z dobrim in manj dobrim in kot takšni dajemo pečat svojemu času. Tako je vedno bilo in se najbrž tudi v prihodnje ne bo spremenilo.

Danes nekateri vse pogosteje govorijo o romarskem turizmu. Kakorkoli že — turisti in romarji — veliko ljudi obišče gorsko svetišče in obogateni nadalju-

jejo svoje potovanje. Razmišljamo, kako bi omogočili, da ne bi ostalo le pri obisku cerkve. Trg bo gotovo kdaj dobil novo podobo, potrebne so prometne oznake, za prijaznost in gostoljubnost nam ne primanjkuje pripravljenosti...

Če smo začeli z Zadnjikarjem, še končajmo z njim: "Ptujška Gora je kot vsestranska likovna umetnina ena sama in edinstvena. Tudi z njo dobiva pojem domovine svoj še žlahtnejši pomen, saj smo stoletja živeli z njo in jo kot plemenito tujko že zdavnaj sprejeli za svojo. Del naše kulturne zavesti je postala in našega duhovnega sveta, brez katerega bi bilo naše življenje še bolj prazno."

Pater Jože Petek

NOVOLETNA SREČANJA • NOVOLETNA SREČANJA

Župan je v času novoletnih praznikov obiskal občane

Vsako leto župan Občine Majšperk obišče najstarejše občane ter tiste občane, ki so potrebni tuje pomoči. Tudi letos se je odločil, da bo obiskal nekatere od teh občanov za božične in novoletne praznike. Letos pa sva prosila gospoda župana še dva mlajša občana Občine Majšperk, če lahko greva zraven. S tem sva hotela pokazati, da hočemo tudi mladi pomagati tistim, ki so potrebni tuje pomoči.

Obiski občanov in popotovanje po občini Majšperk se je pričelo 26.12.1996 v Majšperku. Da pa zadeva ne bi bila tako preprosta, je poskrbel božični sneg, ki je padal še močneje kot na Božično noč. Kamorkoli si pogledal: sneg, neočiščene ceste, razen tega pa še zameti, ki jih je napravil veter.

Pa vendar za naju z g. županom to ni bila ovira, da se ne bi podala na pot k prvi občanki go. **Tereziji Predikaka**, ki živi na številki 69 na Ptujski Gori. Ga. Terezija je bila rojena leta 1905 v majhni hiški, zraven katere sedaj živi s hčerko in njenim možem. Hčerka ima sedaj obrt, da bi bila čim več z mamo. Je najstarejša občanka v KS Ptujška Gora, saj je v 93. letu. Ga. Terezija je zadnjih deset let preživela v postelji. Kljub temu je še toliko čvrsta in pri močeh, da gre v kuhinjo in se tam naje. Čeprav je bila na začetku gospa bolj tiha, se je na koncu obiska razživela in pokazala, da se še vedno veseli življenja.

Nedaleč stran od te hiše pa je doma g. **Janez Erbus**. Zelo vesel možak je že v 95. letu, saj je rojen

23.08.1902. Človek kar ne more verjeti, da je lahko nekdo kljub visoki starosti tako zgovoren, agilen in vesel obiskov. Takoj ko sva z g. županom vstopila v kuhinjo, je povedal, kako je srečen, da ga je ponovno obiskal, čeprav raje vidi njegovo ženo, ki mu razen tega, da je ženska, prinese še pokojnino, saj je zaposlena na KBM. G. Erbus je imel sedem otrok, sedaj pa pri njem živi hčerka Adela. Sam zase pravi, da ima raje

Janez Erbus, čeprav je že v 95. letu ima najrajši lepo vreme, da zapusti hišo

tiste, ki mu kaj prinesejo k hiši, kot pa tiste, ki mu kaj odnesejo. Zaposlen je bil kot cestar, sedaj pa že 40 let uživa v pokoju. Kljub visoki starosti zelo dobro vidi, saj zase pravi, da denar dobro pozna, ker si en dan prej očisti očala. S hčerko se dobro razumeta, saj je bilo iz njunega pogovora razbrati, da sta močno navezana drug na drugega. Preden sva se z županom g. Francem Bezjakom poslovila, nama je povedal recept za dolgo življenje: ne kadi, ne pij, pojej dosti sladkega in imej rad ženske.

S Ptujške Gore sva se podala proti Sestržam, čeprav se zaradi močnega sneženja in zarasenih stekel na avtomobilu skoraj ni videlo, kje je cesta in kje so jarki.

Kljub snežnim zametom in močnemu vetru, se nama je uspelo prebiti do gospe **Angele Robar**, ki je rojena leta 1925. V družini so bili štirje brati in dve sestri.

Vedno nasmejana Angela Robar si z vezenjem prtov krajša čas

Pred petindvajsetimi leti se ji je pripetila nesreča pri obiranju sliv. Močno se je poškodovala, saj je od takrat hroma in večino svojega življenja preživi v postelji. Sama pravi, da kljub tej poškodbi ni obupala. Povedala je, da ni nikoli tako hudo, da bi moral človek obupati nad življenjem.

Z gospo Robar živi še njena sestrična gospa Lenika Kampuš, ki pravi, da se je preselila k njej, da si obe krajšata čas in da gospe Angeli pomaga in ji streže. Gospa Angela je še povedala, da ima sina Jožeta, ki ima zgrajeno hišo kakšnih 50 m stran in ji dosti pomaga. Prav vesela je obiskov sosedov, med njimi je pogosto gospa Štefka Cep, ki jo je vzpodbujala, da je začela plesti in šivati prte. Pravi, da je ta gospa njena mentorica, ki ji pokaže vedno kaj novega.

NOVOLETNA SREČANJA • NOVOLETNA SREČANJA

Po kratkem pogovoru sva se z gospodom županom poslovila in se hotela odpeljati proti Majšperku, vendar so se težave začele že pri obračanju vozila, saj je eno kolo zdrsnilo v jarek. Avtomobil sem moral potiskati, da smo bili spet na cesti, tako kot je treba. Takšno delo te kljub mrazu zelo pogreje.

Potem sva se lahko podala brez večjih težav proti Zgornji Sveči 2, kjer živi triindvajsetletni **Maksimiljan Kolar**. Maksimiljan je na svet privekal 14. 6. 1973. Zanj skrbi njegova stara mama, ki mu je hkrati

Maksimiljan Kolar v družbi »druge mame« in očeta

mama, teta in stara mama. Maksimiljana že od rojstva pestijo zdravstvene težave tako, da je docela odvisen od drugih. Kljub temu pa se zelo zanima za šport, saj kot pravi stara mama, ne mine nobena športna prireditev, da je ne bi spremljal. Zelo je navezan tudi na očeta ..., ki je doma samo čez vikend, ker med tednom dela na terenu kot zidar. Maksimiljan pravi, da je zelo vesel obiskov, še bolj pa bi bil vesel, če bi ga večkrat obiskali sorodniki od blizu in daleč. Zelo srečen je tudi, da lahko sodeluje pri kuhanju, saj vedno pripoveduje recepte za kosilo. Žal zanj ne more več skrbeti mama, ki mu je umrla. Kljub vsem tegobam pa se razveseli vsakega novega dne.

Mlada smučarka iz Nodol ...

Naslednji dan se je zraven gospoda župana podal na potovanje še Verdenik Franc mlajši. Na poti proti Žetalam smo srečali mlade smučarje. Po polurni vožnji z avtom smo se ustavili pred hišo, v bližini katere se konča splužena cesta.

Nadaljevali smo po zasneženi stranski poti, ki vodi k naslovu Žetale 99. Na tem naslovu živi gospa **Julijana Podgoršek**, ena najstarejših občank Občine Majšperk. Gospa Julijana je rojena 25. 1. 1902 in je sedaj "priklenjena" na posteljo. Sicer ne sliši več dobro, ima pa še vedno dober vid in voljo do življenja. Za njo skrbijo hčerka Elizabeta, vnuk Franc in njegova žena Andreja. Med pogovorom povedo, kako težko je življenje v tako oddaljenem naselju. Vse delajo ročno in povrh je zelo težko priti do hiše. Oba zakonca sta na borzi že šest let in brez kakršnegakoli denarnega nadomestila. Imata tri otroke. Mali Denis hodi v prvi razred OŠ, Matej bo letos šel v malo šolo, setrica pa je nekoliko mlajša.

Za najstarejšo občanko skrbi hčerka Elizabeta, v veselje vsem v hiši pa so trije Julijanini pravnuki

Gospa Julijana ima razen Elizabete še hčerko Marijo. Tudi Marija jo obiskuje, kadar le more. Ob pogovoru z družino Podgoršek je čas hitro minil, tako da smo se počasi odpravili proti naslednji postaji.

Čeprav je bila pot čez Bolfenk nevarna je bila poplačana ob pogledu na ledeni steber, ki ga danes ni več.

NOVOLETNA SREČANJA • NOVOLETNA SREČANJA

Peljali smo se z avtom in razpoloženje je bilo dobro, tako da je vožnja hitro minila. Med potjo smo se ustavili pred hišo, ki je v tem zimskem času nekaj posebnega. Cela hišna stena je bila zakrita z ledenimi svečami, ki so bile zelo debele in dolge tudi po tri metre.

Po spluženi in dobro prehodni cesti smo prispeli na naslov Kočice 59, kjer živi gospod **Anton Gajšek**, rojen leta 1927. Pričakala nas je prijetna žena, gospa **Elizabeta Gajšek**, ki je soproga gospoda **Antona**. G. Gajšek je že

Čeprav je delo družine Gajšek iz Kočic 59 vedno težko, so jim v veselje in pomoč otroci

dalj časa bolan in je že večkrat bil v bolnišnici. Kljub temu se še vedno dobro drži, saj nas je takoj prišel pozdravit. G. Gajšek ima šest otrok in že 21 vnukov. Nas pa so pričakali **Marjetka**, **Monika**, **Martin** in najmlajša **Barbara**, ki smo jo prebudili. Za očeta skrbi sin **Franc**, za katerega velja, da je dober človek. G. Gajšek je rojen na tem hribu, kjer še sedaj vztraja. Družina vzgaja jelene in to na petih hektarjih zemlje. Pravijo, da jih imajo že devetnajst. G. Gajšek in njegova soproga pravita, da sta zelo ponosna na svoje vnuke. **Marjetka** hodi v 6. razred OŠ in je odlična, **Monika** v 3. in je prav dobra, **Martin** pa je jeseni začel hoditi v 1. razred. Ob kozarcu domačega vina je pogovor hitro stekel. G. Gajšek pravi, da bosta z ženo čez dve leti zlatoporočenca. Pravijo, da je življenje težko, vendar se ga da z dobro voljo premagati vse težave. Še ena skupinska slika za konec in naš pogovor se je končal.

Med potjo smo se ustavili in občudovali lep primer kako se je narava poigrala. Vodo, ki je tekla po skali in zaradi zime zamrznila je čudovit primer ki ostane le na sliki. Zadnja postaja nižih obiskov, je bila **Zgornja Sveča 12**, kjer smo obiskali gospoda **Štefana Lampret**. Domačine smo našli pri ničkaj prijetnem opravili — odmetanju snega. Sin **Lampret Martin** ter njegova soproga **Marija** sta že prevzela gospodarjenje na tej domačiji, kjer še vedno prisluhneta nasvetom gospoda **Štefana**. Ob kozarcu vina se je začel pogovor in izvedelo smo, da je g. **Štefan**

Štefan je prepustil gospodarjenje sinu **Martinu**, vendar še vedno pomaga pri lažjih delih

obiskoval šolo v **Mariboru** in **Ptuju**, po poklicu pa je čevljar. G. **Štefan**, ki je rojen 19. decembra leta 1902, se kljub 95-im letom dobro drži in se še vedno rad spominja dogodkov iz svoje mladosti. Je prijazen in vesel človek, ki najrajši kot sam pravi, pozimi skrbi za svojega enoletnega vnuka **Petra**, ki je na dedka zelo navezan. Kljub letom poleti opravlja vsa hišna opravila in pomaga svoji ženi **Rozini**. Obema želimo veliko zdravja, saj bosta naslednje leto praznovala zlato poroko v kraju svojih sedmih otrok in drugih sorodnikov.

Iz Zgornje Sveče sva se z g. županom zadovoljna odpeljala proti Majšperku, ker sva upala, da sva prinesla v hiše, ki smo jih obiskali, vsaj malo radosti.

Hajšek Aleksander, Verdenik Franc

Ali bomo kdaj postavili obeležje padlih v nemški vojski?

Trije prisilno mobilizirani v nemško vojsko smo začeli zbirati podatke o vseh padlih mobilizirancih v nemški vojski v letih 1941-1945. Podatke zbiramo na območju fare **Majšperk**. Po dosedaj zbranih še neuradnih podatkih imamo zbranih že preko 40 imen padlih na zapadni in vzhodni fronti. K tem padlim bi prišteli tudi po vojni pobite. Po 52-ih letih je že čas, da se spomnimo na njih in jim postavimo spominsko ploščo ali obeležje na pokopališču v **Majšperku**. Zbrane podatke bomo posredovali občinskemu svetu, s prošnjo za postavitve spominske plošče ali obeležja. V prihodnji številki glasila **Občine Majšperk** bomo zbrane podatke tudi objavili. Zato prosimo vse prizadete, ki so izgubili svoje sinove, brate ali možje, da sporočijo njihove podatke na enega od naslednjih naslovov:

Anton Dvoršek, Podložje 83, Anton Fakin, Breg 47, Stanko Vedlin, Preša 30

STOPERCE – PRIREDITEV POKAŽI KAJ ZNAŠ

Prireditelje, obiskovalce in nastopajoče je pozdravil tudi župan Franc Bezjak. Na željo organizatorjev naj bi že prihodnje leto tudi sam nastopil v tekmovalnem delu.

Mladi pevci iz Stoperc so se zbrani publiki v dvorani predstavili z večglasnim petjem. Zapeli so znano ljudsko pesem "Fantje po polj' gredo..."

»Zemlja pleše tja med zvezde«

V nedeljo 2. februarja smo se ljubitelji kulturnih prireditev že tretje leto zapored zbrali v Stopercih v dvorani, ki je bila po pričakovanjih tudi tokrat napolnjena do zadnjega kotička. Prisluhnilo smo 27. pevskim in glasbenim točkam nastopajočih, ki so se predstavili bodisi z že znanimi besedili in melodijami, ali pa s povsem novimi. Zbrane domačine in goste, so nastopajoči s svojimi izvirnimi interpretacijami popeljali "Tja med zvezde", kakor so organizatorji - Kulturno prosvetno društvo Stoperce — prireditev tudi poimenovali.

Kot prve so nastopile ljudske pevke domačega kulturno prosvetnega društva s pesmijo Svečenska, ki je bila kot nalašč v pozdrav praznika Svečnice. Pridružili so se jim ljudski pevci in skupina mladih pevcev iz Stoperc. Za dodatno popestritev prireditve so poskrbeli povabljeni gostje iz drugih krajev. Nastopili sta tudi mladi, med ljubitelji glasbenega izročila vse bolj znani in cenjeni dvojčiči Vesna in Vlasta iz Križeče vasi pri Poljčanah. Skupaj z vsemi nastopajočimi harmonikarji sta "raztegnili meh" in navdušili občinstvo z Avsenikovo polko Na Golici. Prav tako je med obiskovalci in nastopajočimi vzbudil veliko pozornost nastop Janeza Ferleža, ki je ob spremljavi kitare zapel meditativno pesem.

"Bolj ko se je prireditev bližala h koncu, težje je bilo izbrati najboljšega," je o delu ocenjevalne komisije povedala njena predsednica Vera Planinc. Ob pomoči Antona Vedlina in Ignaca Vrabiča so zmagovalci le bili izbrani. S pevsko točko je zmagala Klementina Žnidarko iz Laporja, med glasbenimi točkami pa sta največ navdušenja vzbudili sestri Lili in Valerija Mikolič iz Rogaške Slatine. Praznih rok pa niso ostali niti drugi nastopajoči. Prvih pet iz vsake skupine je prejelo posebne nagrade, ostalim pa je organizator - Kulturno prosvetno društvo Stoperce podelilo priznanja za sodelovanje.

Seveda pa prireditve ne bi bilo brez pomoči sponzorjev, ki so s svojimi prispevki v veliki meri razbremenili organizatorje, hkrati pa znova pokazali svoje zanimanje in skrb za ohranitev ljudskega izročila. In kdo so donatorji, ki so prireditev podprli? V domačem kraju so to: Turistična kmetija Golob, Litož d. o. o., Bistro Bedrač, Prodajalna Podfošt iz Majšperka, Kmetijska prodajalna Domačija z Brega in Steklarna Rogaška Slatina.

Prireditev - tretji "Pokaži kaj znaš" - sta vodili Aleksandra Jernejšek in Marinka Pšeničnik, ki sta vse nastopajoče ter njihove uspehe tudi ustrezno predstavili zbranim v dvorani. Pa še nekoga velja ob sami organizaciji in izpeljavi prireditve omeniti. To sta Ivan Kojc in Slavko Fakin, ki sta nastopajočim v pomoč, publiki pa v veliko zadovoljstvo prireditev spremljala na klaviaturah.

Katarina Klep-Černejšek

MAJŠPERK – PONOVOLETNI SPREJEM PRI ŽUPANU

Za dobro sodelovanje

V začetku januarja letos, natančneje na praznik Svetih treh kraljev, so se na ponovoletnem sprejemu, ki ga vsako leto pripravlja župan Občine Majšperk, zbrali predstavniki podjetij, zavodov, društev in drugih združenj, ki soustvarjajo podobo Občine Majšperk. Prav tako so se srečanja udeležili še poslovni partnerji in župani iz sosednjih občin. Po uradnem delu, v okviru katerega so ocenili dosedanje delo in sodelovanje ter določili glavne skupne načrte za v prihodnje, je sledil še neuradni del s pogostitvijo. S sprejemom se je župan oziroma vodstvo občine želelo zahvaliti za dosedanje dobro sodelovanje.

Že zgodaj popoldne, in sicer ob 13.00 smo se srečali s predstavniki podjetij, zavodov, župani sosednjih občin ter drugimi poslovnimi partnerji, s katerimi kakorkoli sodelujemo. Kljub obveznostim, ki jih ima vsak posameznik, se je srečanja udeležilo kar šest županov, med njimi tudi dva poslance iz Državnega zbora. Med sproščenim razgovorom so izmenjali svoje izkušnje pri dosedanjem delu ter začrtali tudi nekatere nove skupne cilje.

Ob 16. 00 uri pa so se zbrali predstavniki društev, predsedniki svetov krajevnih skupnosti ter vodje in ravnatelji osnovnih šol. V začetku je gospod župan spregovoril, da smo vsi skupaj zadolženi za čimboljše delovanje same občine, povezovanja ljudi ter jih pozval tudi k medsebojnemu sodelovanju.

Obe prireditvi pa so popestili ljudski pevci iz Stoperc, ki so za praznik zapeli v prijetnem nočnem vzdušju pesem "Tri kraljevske". Ker pa se srečanje ni končalo tako pusto, so skupaj z ljudskimi pevci zapeli tudi ostali zbrani.

Nataša Mohorko

Čeprav so »trije kralji« prepevali vso noč, je njihova pesem zadonela tudi na srečanju.

OBVESTILA • DOGODKI • OBVESTILA • DOGODKI • OBVESTILA

Odmevna razstava v Galeriji »Paleta«

V začetku letošnjega marca je galerija Paleta na Ptujski Gori odprla vrata z novo zbirko likovnih del. Galeristka in ptujskogorska slikarka Veronika Rakuš je razstavila cikel svojih najnovejših del "Veronikine avstralske sanje". Ta zbirka likovnih del je nastala med obiskom gospe Rakuševe v Avstraliji, oziroma po vtisih, ki sta jih avstralska pokrajina in njeni prebivalci pustili v slikarki, ko je razstavljala v Melbournu in Sydneyu. Prijateljstvo z avstralskimi izseljenci — slikarji, je namreč porodilo idejo, da bi se gospa Rakuševa s svojimi deli, nastalimi v Halozah, predstavila še slovenskim izseljencem v Avstraliji. S še enim slovenskim slikarjem sta to idejo lani novembra uresničila. Med tritedenskim bivanjem na tem oddaljenem kontinentu je nabrala množico vtisov, ki jih je, v njenem značilnem stilu, uspešno prenesla na platno. Razstava, ki jo je odprla Veronikina hči Karmen, tudi slikarka in, če smo prav razumeli, nova ptujskogorska galeristka, je bila zelo odmevna na širšem ptujskem območju. Med zelo številnimi udeleženci, poznavalci in ljubitelji likovne umetnosti, ni manjkalo znanih imen iz umetniškega in javnega življenja. Le domačini smo ta pomemben kulturni dogodek nakako prezrli. Razstava bo odprta še kar nekaj tednov in gospa Karmen nam bo prav gotovo z veseljem odpirala vrata "Veronikinih avstralskih sanj". Čestitke in še mnogo tako udejanjenih sanj gospe Veronika in Karmen!

Milan Jager

Veronika Rakuš ob predstavitvi svoje poti po Avstraliji
(Foto Stojan Kerbler)

PLESNA SKUPINA VPISUJE NOVE ČLANE

Letos ustanovljena plesna skupina iz Stoperc, ki deluje v okviru tamkajšnjega kulturno-prosvetnega društva, vabi k vpisu novih članov. Skupino vodi **Darja Galun**. K sodelovanju vabljeni tudi fantje!

ŽETALE – POČASTITEV PREŠERNOVEGA DNE

Ob slovenskem kulturnem prazniku

8. februar — slovenski kulturni praznik tudi v majšperski občini ni minil neopazno. Na predvečer obletnice smrti največjega slovenskega pesnika — Franceta Prešerna — so po posameznih krajevnih skupnostih v občini pripravili proslave.

Takšen literarno bogat, predvsem pa dobro obiskan kulturni predvečer, so pripravili tudi učenci Osnovne šole Žetale pod mentorstvom tamkajšnjih učiteljev. Prireditev se je pričela s petjem Zdravljice, ki jo je pred mnogimi leti slovenskemu narodu poklonil prav France Prešeren. Slovensko himno je zapel Silvo Potočnik, kmalu pa so se mu pridružili še glasovi iz dvorane. V nadaljevanju programa so se z branjem in recitacijami Prešernovih pesmi predstavili žetalski šolarji ter tako počastili njegov spomin na pesnika. Učenci nižje stopnje so v počastitev Prešernovega dne zaplesali, zaigrali na instrumente ter se predstavili s krajšimi, pristrčno doživetimi igrkami.

Lahko bi dejali, da je bil program, s katerim so se šolarji predstavili, svojevrstna kulturna poživitev v kraju. To se je videlo tudi po številu krajanov, ki so napolnili dvorano do zadnjega sedeža. Prešernove pesmi, in s tem bogato kulturno doživetje, so kar prehitro izvenele. Toda ostalo je sporočilo, ki ga je prireditev vnesla v naš prostor. Glasilo bi se nekako takole: "Bodimo zvesti varuhi Prešernove dediščine in njenih vrednot!"

Katarina Klep-Černejšek

ZBIRANJE LJUDSKIH PESMI

Kulturno-prosvetno društvo Stoperce, oziroma tamkajšnja dramska skupina, vabi k sodelovanju vse ljubitelje oz. zbiratelje starih ljudskih pesmi. Še posebej so k sodelovanju povabljeni predstavniki in posamezniki iz krajevnih skupnosti v občini, ki poznajo ali že imajo zbrane pesmi, značilne za njihov kraj. Do konca leta naj bi s skupnimi močmi izdali zbirko karakterističnih ljudskih pesmi za celotno območje Občine Majšperk, s tem naj bi ponovno obogatili ne le naše poznavanje ljudskega izročila, temveč bi tako zbrane pesmi razveseljevale tudi kasnejše rodove. Vse dodatne informacije in pojasnila dobite pri **Aleksandri Jernejšek**.

Javna dela — možnost zaposlitve

Občina Majšperk bo tudi letos izvajala projekt javnih del "Urejanje krajevnih cest, poti in javnih površin". Predviden pričetek del bo 1. aprila 1997.

Vse zainteresirane občane, ki bi se želeli vključiti v izvajanje javnega dela in izpolnjujejo določene pogoje (brezposelnost, prijava na Zavodu za zaposlovanje več kot 1 leto) vabimo, da svoje vloge s kratkim življenjepisom in opisom dosedanjih delovnih izkušenj oddajo v občinski upravi **najkasneje do 27. marca 1997**.

Mlada dama pomladi

Po vasici biserni potoček skaklja,
vsa trava se je zeleno obarvala,
sonce pretegnilo svoje zaspane je roke,
mlada dama pomlad je prišla, bele zime konec je.

Ptiček preizkuša svoj prelesten glas,
s polja se je odplazil ledeni, zimski mraz,
beli zvončki so pokukali iz zemlje,
pomladna pesem po vsem gozdu sliši se.

V krošnjah vseh mladih dreves
se je spet začel veseli, ptičji ples,
zeleno listje z vej soncu se smehlja,
ko ga toplo sonce nežno z žarki požgečka.

Drevesa se s svojimi krošnjami bahajo,
po gozdu mladi zajčki se love,
vse ljubezenske igre v mehki travi se končajo,
ko prvič zaljubi cvetoče se srce.

Na pomladnem, zaljubljenem nebu
se bele ovčke mirno in počasi pasejo,
pastir sonce jih skrbno ob sebi čuva,
da mu s pašnika ne pobegnejo.

Vse se ljubi, vse že pleše,
ker ljubezen v srcu znova že cveti,
igrivi smeh po vseh vaseh se kreše,
od ljubezni se v glavah nam vrti.

Živali veselo plešejo na vasi,
izginili so mrzli, sneženi časi,
na travniku dišeče rože že cvete,
pojdi jih natrgat, če te k njim vleče tvoje srce.

Zvončki so v gozdu zazvončkljali,
pomladno pesem, ki daleč naokoli doni,
presrečni ptički so na vejah poskakljali,
zvon v beli cerkvi čudovito spet zvoni.

Ko pa noč dolino z rokami objame,
v rosni travi črički pesem zapojejo,
vsak mlad fant si deklo k sebi vzame,
da ponoči v srcu mu bo toplo.

Boštjan Koražija

Kako preživljam mladostne dni

Vsak dan v letu je zame novo doživetje. Prične se s prebujajočim se jutrom. Najlepše je, kadar ptički veselo žvrgolijo. Včasih se mi zazdi, da bi bila sama ptica. Letala bi po modrem nebu, se pogovarjala z živalmi. To bi bilo zame prečudovito, saj pravijo, da je ptica gospodar neba. Med ptičami je meni najljubša sinička.

Ko vstanem iz postelje, se umijem in oblečem. Potem odhitim v kuhinjo, kjer me čaka zajtrk. Nato vzamem šolsko torbo in odhitim na dvorišče: Tu se sprehajajo kokoške, ki veselo kljuvajo koruzo in kokodakajo. Ko odhajam od svojega doma, grem po mostu, kjer se ustavim. Pogledam v vodo in zagledam ribice, ki poplesavajo. Zdi se, da so polne življenja in radosti. Pot nadaljujem po sosedovem dvorišču, kjer me jezno oblaja psiček.

Ko pridem do postaje, se najprej pozdravim s sošolko Mihico. Pogovarjava se o doživljajih iz prejšnjega dne. Potem pripelje avtobus. Odpeljemo se do šole. V razredu se že veselo pogovarjajo sošolci. Nekateri med njimi pišejo domačo nalogo. Ko zazvoni šolski zvonec, se prične pouk.

Če je ta dan ponedeljek, imamo prvo uro matematiko. V razred vstopi nasmejana učiteljica. Najprej vpraša po domači nalogi. Po pregledu domače naloge začnemo s poukom. Drugo uro imamo zgodovino. Za zgodovino sledijo nemščina, fizika, zemljepis in slovenščina. Konča se šolski dan. Popoldne, ko pridem domov, naredim domačo nalogo, nato pomagam pri domačih opravilih. Zvečer gledam televizijo, preberem kakšno knjigo. Nato se odpravim spat. Pričnejo se sanje. Sanje so lahko mučne, lepe. Najrajši imam lepe sanje, včasih pa sanjam tudi kaj groznega. Včasih se zbudim sredi noči, kot da bi me nekaj vrglo iz spanja.

Najraje imam dolge, sončne poletne dni. Ti dnevi so tudi delovni. Obračamo dišeče seno, pa tudi več časa je za prijatelje, branje knjig in gledanje televizije. Ljudje pravijo: mladost je norost. Tudi jaz se strinjam z njimi.

Simona Krivec — učenka, OŠ Žetale

Doživljam pomlad

Pomlad lahko ljudje doživljajo vsak na svoj način. To je tipičen letni čas, ki se spreminja kot drugi letni časi. Pomlad imam zelo rad. Doživljam jo na svoj način.

Zelo rad hodim v naravo in bližnjo okolico. Rad grem tja, od koder je čudovit razgled. Kadar sem sam, prisluhnem tišini in se zasanjam v pomladne misli. Uživam ob petju raznih ptic, ki se oglašajo.

Na vlažnih tleh rastejo razne rastline in oddajajo vonj, ki ga imam rad. Pod nebom je polno življenja: Trava je vse bolj zelena. Kadar piha vetrič, se mi zdi trava zelo zanimiva. Tudi pomladi ni vsak dan. Če je grdo vreme, kot je te dni, je res pusto in dolgočasno.

Pomlad je najlepša, če sem zaljubljen. Rad imam starše in še nekoga drugega. Zelo veliko razmišljam o tem. Uživam v toploti teh lepih pomladnih dni.

Boža me topla spomladanska sapica. Vse, kar nam prinaša pomlad, mi je všeč. Ta letni čas je nekaj čudovitega.

Davor Širec — učenec, OŠ Žetale

STOPERCE • KULTURNO-PROSVETNO DRUŠTVO SE PREDSTAVLJA

Družabno, pestro, razgibano . . .

Dobrih 60 let je že minilo, odkar so v Krajevni skupnosti Stoperce ustanovili lastno kulturno-prosvetno društvo (KPD). Od samega začetka do danes se je na odru tamkajšnje dvorane zvrstilo že ničkoliko dramskih iger, proslav, nastopov skupin ljudskih pevcev in pevk ter drugih kulturno-družabnih prireditev. Generacija nastopajočih se je skozi ves ta čas zamenjala in dopolnila z mladimi, kreativnimi kulturnimi ustvarjalci iz vasi. Danes šteje društvo skupaj 43 članov. Pred njimi je sprejem novega statuta o delovanju društva, ki ga zahteva prenovljeni Zakon o društvih ter seveda veliko zagnanosti in dobre volje, tako da se za družabno življenje v Stopercih zares ni bati.

V okviru Kulturno-prosvetnega društva Stoperce danes aktivno deluje več sekcij: Skupina ljudskih pevcev in pevk, dramska skupina, literarna skupina, fotografska skupina, knjižnica in letos ustanovljena plesna skupina.

Njihovi člani skrbijo, da vsaj enkrat mesečno sovaščanom ponudijo kakšno kulturno ali zabavno prireditev. "Če ne utegnemo naštudirati kaj lastnega, pa povabimo v goste dramske in pevske skupine iz sosednjih krajev," pravi Anica Rejec, ki KPD Stoperce trenutno vodi in še dodaja: "Sami moramo poskrbeti, da se v kraju nenehno kaj dogaja. S tem se utrjujejo naše medsebojne vezi, krepi se občutek pripadnosti kraju, kjer živimo — to pa je tukaj v Halozah še toliko bolj pomembno, mar ne?"

Težko bi bilo oceniti, katera od že omenjenih sekcij, ki delujejo v okviru KPD Stoperce, je najbolj dejavna. Zagotovo pa so največkrat nastopili ljudski pevci in pevke. V začetku letošnjega marca so se na povabilo izseljencev znova odpravili na gostovanje, tokrat v Nemčijo. Poleg domačih so jim v veliko veselje tudi nastopi v sosednjih krajevnih skupnostih. Z velikim veseljem se odzovejo prav vsakemu povabilu, že dalj časa pa so tudi redni gostje na srečanju ZKO na Ptujju. Da je v skupini 15. pevcev in pevk vse tako kot je prav, ima največ zaslug vodja Ivanka Galun, ki obenem skrbi tudi za besedila pesmi, s katerimi se pevci predstavljajo.

Dramska skupina šteje 13 članov, letno pa se potrudijo naštudirati in uprizoriti vsaj eno dramsko delo. V preteklih letih so radi posegli tudi po zahtevnejših gledaliških igrar, ki pa se v preprostem vaškem okolju niso ne vem kako obnesle. Zdad se domačinom veliko raje predstavijo s preprostejšimi deli, najraje komedijami, ki napolnijo dvorano do zadnjega prostega mesta. V letošnjem letu bodo zaradi velikega povpraševanja ponovno uprizorili lansko uspešnico "Zdrahe na vasi". Če pa bo čas dopuščal, bodo za domačine pripravili še kakšno presenečenje. Seveda se bodo z veseljem odzvali tudi povabilom sosednjih dramskih skupin od Ptujja do Rogatca. V mesecu aprilu bodo v Stopercih gostovali člani KPD iz sosednje Hrvaške, natančneje iz Bazovice na Reki. Srečanja z njimi se Stoperčani še posebej veselijo, saj se medsebojne prijateljske vezi uspešno tkejo že dalj časa.

DOBRE MARNJE

je glasilo Občine Majšperk, ki je tudi izdajatelj glasila.

NASLOV:

Občina Majšperk, Majšperk 32, telefon in fax 062/794-422

UREDNIŠKI ODBOR: Potočnik Silvo, Rakovec Jože, Lorber Danica, Pernek Marija in Skok Marija.

LEKTOR: Vera Planinc.

UREJANJE IN TISK: Tiskarna Vili Polajžer s.p. Ptuj.

Po mnenju Urada vlade za informiranje R Slovenije številka 4/3-12-1676/95-23/361 z dne 25. oktobra 1995, se šteje lokalno informativno glasilo DOBRE MARNJE za izdelek informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3 za katerega se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 odstotkov.

Prizor iz igre "Zdrahe na vasi".

Literarna skupina pod vodstvom Aleksandre Jernejšek skrbi za kulturno obeležitev večjih praznikov v kraju. Letos so si člani poleg že obstoječih nalog zadali še dodatno. Zbirali bodo stare ljudske pesmi, ki iz roda v rod čisto potihno in nevede tonejo v pozabo. Ob pomoči literarnih oz. drugih skupin ostalih treh krajevnih skupnosti naj bi jih ponovno obudili in zbrali za celotno območje Občine Majšperk. Na tak način naj bi se to dragoceno ljudsko blago ohranilo še kasnejšim rodovom.

V Stopercih se zares veliko dogaja. Da dogodki ne bi kar tako potonili v pozabo, skrbi fotografska skupina. Resda je še mlada, ustanovljena pred dobrimi desetimi leti, toda do danes se je nabral že kar zajeten kup fotografij za kroniko, ki jo pripravljajo ob pomembnejših dogodkih v kraju. Še mlajša je plesna skupina, ustanovljena šele v začetku letošnjega leta. Z zagnanostjo in dobro voljo želijo mladi nadoknaditi praznino, ki je nastala v letih, ko je nekoč že delujoča plesna skupina prenehala z delovanjem. Imajo še knjižnico, ki v zimskem času krajša Stoperčanom dolge večere. Več kot 700 knjig je dovolj velika zbirka, da prav vsak bralec najde kaj za svoj okus. Že v zgodnji pomladi pa se knjige hočeš nočeš, morajo privaditi na dolgo poletno spanje vse do pozne jeseni, ko delo na poljih, travnikih, vinogradih in sadovnjakih počasijenja. Takrat je tu ponavadi že prvi sneg in zopet dovolj časa tudi za to, da svoje življenje zaživijo junaki iz knjig.

Katarina Klep-Černejšek

Nastop skupine ljudskih pevk in pevcev iz Stoperc na 23. srečanju ljudskih pevcev in godcev v Zavrču